

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 martie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, declarat de inculpatul

Musteața Andrei XXXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în
mun.XXXXXXXXXX, str.XXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 27.03.2015 - 04.02.2016,
2. Instanța de apel: 17.05.2016 - 15.11.2016,
3. Instanța de recurs: 06.02.2017 - 01.03.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 04 februarie 2016, Musteața Andrei a fost condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, iar în baza art.264 alin.(2) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Musteața Andrei, la 16 august 2014, ora 15.13, fiind anterior privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani în baza sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2014, a condus automobilul de model „Lada Samara 2115”, cu n/î XXXXXX, deplasându-se pe traseul M12, ajungând în s.Măgdăcești, r-nul Criuleni, a fost stopat de către inspectorul de patrulare al IPP al Plutonului Criuleni-Dubăsari al Batalionului nr.3, Carauș Ivan, pentru verificarea actelor, iar în procesul verificării, inspectorul a observat că acesta prezenta semne evidente că se afla în stare de ebrietate.

Pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, precum și a naturii ei, Musteața Andrei a fost condus la medicul-narcolog din cadrul IMSP Dispensarul Republican de Narcologie din str.Petru Rareș 32, mun.Chișinău, unde inculpatul categoric a refuzat examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, fapt confirmat prin conținutul procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și

naturii ei nr.7555 din 16 august 2014, prin ce a încălcat cerințele pct.10 alin.(2) lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care indică că, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, precum și cerințele pct.11 lit.j) al aceluiași Regulament, care prevede că, conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Tot el, Musteața Andrei, la 21 august 2014, ora 15.00, știind cu certitudine că anterior, în baza sentinței Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2014, a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, aflându-se, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.7890 din 21 august 2014, în stare de ebrietate narcotică și fiind la volanul automobilului de model „Lada Samara 2115”, cu n/î xxxxxx, se deplasa în curtea comună a blocului locativ nr.4 din bd.Decebal, mun.Chișinău.

În timpul deplasării, Musteața Andrei, fiind într-o zonă rezidențială și efectuând manevra de virare la stânga, nu a ținut seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, iluminarea, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, încălcând cerințele art.22 alin.(4) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, care stipulează că, participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic și prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, și anume: - pct.3) care prevede că, participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; - pct.4) care prevede că, orice participant la trafic care respectă prezentul regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia, precum și prevederile; - pct.11) lit.f) care stabilește că, conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: - să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată; - în cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se că în fața vehiculului menționat nu sunt pietoni; - este interzisă intrarea pe trecerea pentru pietoni dacă în direcția de mers circulația este blocată și prin aceasta conducătorul va fi forțat să oprească, astfel creând obstacole pietonilor care traversează carosabilul; - pct.14 lit.a) care prevede că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, precum și pct.45) alin.(1-2) care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea

psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și, manifestând neglijența criminală în circumstanțele sus-expuse, nu a reacționat adecvat, și ca rezultat a comis tamponarea pietonului Rață Dumitru, care se deplasa regulamentar în zona rezidențială nominalizată, după care a comis ciocnirea vehiculului pe care-l conducea într-un pilon electric.

În scurt timp după producerea impactului, Musteața Andrei, a părăsit locul accidentului rutier, fiind reținut de angajații INP pe str.Muncești 174, mun.Chișinău, în rezultatul tamponării, unitatea de transport de model „Lada Samara 2115”, cu n/î xxxxxx, a fost deteriorată tehnic considerabil, iar pietonul Rață Dumitru, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3068/D din 09 decembrie 2014, s-a ales cu vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, amendă în mărime de 530 unități convenționale, în baza art.264 alin.(2) Cod penal, închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art.84 Cod penal, prin cumulul total al pedepselor aplicate, stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 530 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, pe motiv că instanța la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, deoarece inculpatul anterior a mai comis o infracțiune similară, iar pedeapsa neprivativă de libertate aplicată nu și-a atins scopul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Procesul penal în privința lui A.Musteața, în temeiul art.264¹ alin.(4) Cod penal, a fost încetat pe motivul intervenirii termenului de prescripție, prevăzut la art.60 Cod penal.

Lui A.Musteața, recunoscut vinovat în baza art.264 alin.(2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa complementară fixată prin sentința Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 25.11.2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită lui A.Musteața a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

Instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264¹ alin.(4) și art.264 alin.(2) Cod

penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor acestuia și în aceasta latură sentința nici nu a fost contestată.

Însă, la stabilirea modului și măsurii de pedeapsă, prima instanță nu s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei și de persoana infractorului, care după executarea pedepsei numite prin sentința Judecătorei Centru, mun.Chișinău din 25 noiembrie 2014, sub formă de muncă neremunerată, nu și-a făcut concluziile necesare, persoana lui nu a suferit schimbările scontate, rămânând în același segment de infracționalitate sporită, săvârșind infracțiunile încriminate.

Astfel instanța de apel, ținând cont de gradul de pericol social al infracțiunilor comise, la stabilirea pedepsei, conform cerințelor art.7, 61, 75, 76 Cod penal, a considerat posibilă corectarea inculpatului fără izolarea lui de societate, aplicându-i pedeapsa închisorii cu suspendarea executării ei, conform art.90 Cod penal. La stabilirea pedepsei definitive, conform art.84 alin.(4) Cod penal, instanța de apel a menționat că inculpatul are de executat pedeapsa complementară, conform sentinței anterioare, iar la data pronunțării deciziei, antecedentele penale nu au fost stinse și din aceste motive a considerat oportun de a adăuga parțial pedeapsa complementară stabilită lui A.Musteața.

5. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul A.Musteața care, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței, pe motiv că pedeapsa numită lui este prea aspră, la stabilirea căreia instanța de apel nu a luat în considerație prevederile art.7, 61 și 75 Cod penal, iar pedeapsa pecuniară aplicată de prima instanță este una eficientă, echitabilă și își va atinge scopul.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit textului recursului, inculpatul a invocat ca temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, indicând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând să fie menținută sentința primei instanțe, prin care i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă,

Potrivit art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate de instanța de apel când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale în baza

art.264¹ alin.(4) și art.264 alin.(2) Cod penal, și, critică hotărârea judecătorească, în partea stabilirii pedepsei, considerând că instanța de apel a ignorat principiul individualizării pedepsei penale și neîntemeiat nu a menținut pedeapsa aplicată de prima instanță, aceasta fiind în măsură de a asigura scopul pedepsei penale.

Temeiul invocat de recurent, precum că instanța de apel incorect i-a stabilit o pedeapsă mai aspră, cu aplicarea închisorii și cu suspendarea executării ei, conform prevederilor art.90 Cod penal, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal atestă că, potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, la rândul său, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Conform dispozițiilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, la stabilirea categoriei și termenului căreia instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanțiunea art.264 alin.(2) Cod penal, în baza căruia A.Musteața a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 950 la 1350 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Astfel, lui A.Musteața în baza art.264 alin.(2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 4 ani.

Totodată, instanța de apel a încetat procesul penal în privința acestuia în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, în temeiul art.60 Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a luat în considerație faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunile date fiind anterior condamnat pentru o infracțiune similară prin sentința anterioară din 25.11.2014, dânsul fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, astfel antecedentele penale nefiind stinse.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei lui A.Musteața, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, numindu-i o pedeapsă în limitele legii, fiind respectate și prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul remarcă că, la examinarea cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar justifica aplicarea unei pedepse mai blânde, sau excluderea pedepsei complementare obligatorie.

Prin urmare, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului, a respectat principiile de individualizare a pedepsei, pedeapsa aplicată lui A.Musteața este una aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea lui, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, fiindcă ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Musteața Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 martie 2017.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu